

Briefing

November 2010 Nr. 78

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.nu
eller ordforande@sgsresa.nu

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kälarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: medlemsregister@sgsresa.nu

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.nu

Sista materialdag för nästa nr. är 17 januari.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halv sida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.nu

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

Skicka nya bidrag till Briefing!

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.nu

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
vice_ordforande@sgsresa.nu

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
sekreterare@sgsresa.nu

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
vice_sekreterare@sgsresa.nu

Kassör:

Ewa Knutsson
0520-47 96 58
kassor@sgsresa.nu

Vice kassör:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.nu

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.nu

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.nu

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.nu

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.nu
Elly Mattsson
0243-22 85 88
medlemsregister@sgsresa.nu

Innehåll

4	Ordförande har ordet	20	Vykortshälsningar
6	SGS-profilen	25	Resemästarens sidor
8	Nya medlemmar	30	Min bästa souvenir
9	Carpe diem	31	Berras resebrev
10	Höstmötet i Täby	31	SGSs lilla språkskola
14	St Lucia		
16	Kia Oran, välkommen		

Förstasidesbilden

Midsommarstången på Arholma
Foto: Margareta Jonsson Zelleroth

”I detta land har vi fyra årstider. Hade vi haft fem skulle vi klagat på den också.”

Rolf Fridholm i ”Kort och koncist”

Ordföranden har ordet ...

Anders Gezelius

Väl genomfört höstmöte i Täby

Så har SGS haft ännu ett höstmöte och för min del var det här ett annorlunda möte jämfört med de senaste årens. Vi var ju i Täby, strax utanför Stockholm och ett gäng stockholmare hade satt ihop hela programmet så vi som normalt sätter ihop de olika inslagen hade en ovanligt lätt uppgift den här gången. Det var fantastiskt roligt att inte behöva fundera över programmet och jag kände att jag lugnt och tryggt kunde lita på att allt skulle bli bra. Så blev det också och jag tycker att vi nu kan se tillbaka på en väldigt trevlig och intressant träff. Jag ska inte försöka att rangordna de olika programpunkterna och en av poängerna med ett varierat program ska väl vara att var och en ska kunna hitta något som passar. Det är på sin plats att rikta ett stort och varmt tack till hela gänget – ingen nämnd och ingen glömd!

Det skulle vara mycket välkommet om också andra hade lust att helt eller delvis ta ansvar för mötesprogrammet till någon kommande träff.

Stockholmarna hade också tagit initiativet till en liten enkel, men tydlig enkät om hur vi som var på träffen tyckte att det hade varit. Resultatet var också mycket positivt och det var ett bra initiativ som jag tycker att vi ska ta vara på och följa upp på kommande möten. Mötet blev alltså lyckat på alla sätt utom

ett: Vi var lite för få deltagare. Med ett par undantag som vi kan se tydliga anledningar till så har vi ju under en lång rad träffar varit en god bit över hundra deltagare men den här gången nådde vi inte ens upp till nittio.

Vi trodde nog lite till mans att det skulle bli ett högt antal deltagare med tanke på att Stockholm, i alla fall kommunikationsmässigt, ligger väldigt bra till. Det är svårt att veta vad som gjorde att det inte blev så och vi diskuterade en hel del tänkbara anledningar i styrelsen utan att egentligen riktigt säkert kunna veta. Jag kan bara hoppas att det inte är inledningen på en nedåtgående trend. Självklart skulle det vara väldigt intressant att veta varför många valde att stanna hemma och om du som läser det här vill berätta varför du avstod från att komma, särskilt om du från början hade tänkt vara med, så får du gärna höra av dig till mig eller någon annan i styrelsen. Vårens möte kommer att gå av stapeln i Ronneby och förhoppningsvis kommer platsen att vara lockande och om vi kan sätta ihop ett bra och lockande program så kan vi bara hoppas att riktigt många ska komma.

Hur kan vi göra SGS bättre?

Behöver vi göra SGS bättre? Ja, allt kan självklart bli bättre och om vi vill att föreningen ska fylla en viktig funktion i framtiden så kan vi inte bara luta oss

tillbaka och vara nöjda med det som händer. Är det minskande antalet deltagare på träffarna början på en trend? Är det långsamt, men dock, minskande antalet medlemmar också en trend? I så fall måste vi verkligen fundera över vad vi kan göra för att vända utvecklingen och bli fler. Ett högt medlemsantal har inget egenvärde, men vi måste nog ha en stabil grund med medlemmar som inte får vara så väldigt mycket lägre än vi nu har om det ska vara möjligt att hålla den kvalitet och nivå på Briefing, träffar och resor som ni nu har.

Det får bli en uppgift för alla medlemmar att fundera över vad som kan göras för att göra SGS attraktiv för många utan att vi tappar vår ”själ” som, åtminstone i mina ögon, är att vi har en så oerhört god och entusiastisk stämning på våra träffar och resor. Vi som ofta deltar känner säkert det, men det är kanske inte lika lätt att motivera att man ska vara med i föreningen om man inte har tid eller lust att åka på veckoslutsträffarna. Lokalföreningarna är bra här, men jag skulle tro att det behövs mer och nya idéer för att locka nya medlemmar. Fundera och hör av dig med förslag på vad vi kan göra!

Ta chansen att resa med SGS!

En av föreningens uppgifter är att i samarbete med professionella arrangö-

rer genomföra resor som vi annars inte skulle ha möjlighet att delta i. Det är en självklar sak att sådana resor inte blir billiga, men jag brukar envist hävda att föreningens resor ger ett helt otroligt ”UPK”, dvs, Upplevelser Per Krona. Just nu finns ett antal helt unika resor som det är möjligt att delta i. En resa till Trobrianderna med Anders Källgård, en resa till södra Etiopien med Anders Ryman för att bara nämna ett par. Jag har haft förmånen att resa med båda Andersarna och det finns inte minsta tvivel om att det kommer att vara resor som går utanpå det allra, allra mesta i resväg. Ta tillfället i akt och få en upplevelse för livet!

Res, upplev, berätta!

Vare sig du gör korta resor, långa resor, eller kanske bara längtar efter att resa så tror jag att du kan ha något att berätta om i Briefing. Ditt bidrag behövs. Träffar du personer som du tror kan ha utbyte av SGS så värva gärna nya medlemmar!

Till sist vill jag tillönska alla medlemmar en God Jul och ett Gott Nytt År vare sig ni tillbringar den på resa eller i lugn och ro på hemmaplan.

*Att planera sin framtid är inte lätt
fast lagret av data är stort.
Men den ordnar sig säkert på något sätt
för det har den ju alltid gjort*

Alf Henriksson

1. När och hur blev du medlem i SGS?
Eje och jag var på gorillaexpedition med Äventyrsresor i Rwanda 1988. Därför fick vi inbjudan till "grundningsmötet" i Eskilstuna. Detta besökte jag också på hösten, men jag gifte mig ungefär i samma veva, för första och senaste gången. Jag tror det var våren 1993, när det första mötet i Skärholmen hölls, som jag återkom.

2. Har du deltagit i något av föreningens höst- eller vårmöten?
Ja jag har varit på ett antal. Sedan jag invaldes i styrelsen, 2006 var väl det, har jag nog varit på alla.

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS resa.)
När man besöker Östafrika första gången så är det en viss magi.

4. Din drömrresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?
Ett så generöst erbjudande bör man inte slarva bort. Då blir det nog en livstidsresa på en lagom stor båt. Den bör kunna ta sig över Berings sund sommartid så

att alla kontinenter kan nås och givetvis bära en motorjolle så att flodernas övre

lopp kan utforskas. Den bör också medföra helikopter så att smidiga utflykter kan genomföras. Men man får inte bli för bekväm utan utflykterna bör innehålla lagom gedigna vandringar. Om man exempelvis seglar uppför Mekong till Yunnan kan man flyga till grannfloderna, de ligger ju tämligen tätt här. Det finns ganska svårtillgängliga dalar med apor och elefanter så här kan man nog motionera de flesta muskler. Och sen slipper man segla nerför samma flod utan kan stiga på båten i Burma dit besättningen för den.

Ja så där kan man hålla på i alla sina da'r och det är ju gratis så det är mycket man spar.

Bäst när det ännu finns oseedda platser kvar.

Bli'r människan nå'nsin nöjd med vad hon har?

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

Man bör nog anpassa sig efter omständigheterna, klimatologiska och kulturella. Jag har inte köpt någon ny kamera sedan jag blev drogad, rånad och akterseglad i Brasilien 2004. Av vidskepliga skäl. Det får räcka med mobilen, och den är ju ganska lätt, och användbar.

6. Vad vill du helst läsa om i Briefing?

Jag läser det mesta. Roligast med mindre välkända platser som överraskar.

SGS är ju en opolitisk förening i betydelsen partipolitisk. Ingen seriös

förening instruerar ju sina medlemmar hur de ska rösta. Däremot är ju politik en av många ingredienser i det breda geografiämnet. Dessutom tar vi ju ställning för ursprungsbefolkningars rätt samt naturskydd. Att det underlättar att resa under fredliga förhållanden är så självklart att det inte behöver sägas. Och eftersom detta nummer troligen sänds ut lagom till advents- och Nobeltid har jag kommenterat årets fredspris:

Om Kina bombar Norge drabbas Strömstad på mer än ett vis men världen runt skulle folk sluta köpa deras ris. Av denna anledning kommer de nog att låta bli det vore ett alltför hårt slag mot mångas ekonomi.

Nobels diplom och slant står högt i kurs i österns land därför borde de vara stolta att få skaka kungens hand. De tycks ha väldigt svårt att förstå

att totalitära principer är inget att bygga på

Kanske skulle Victoria och Daniel försökt förklara

Det är bättre att försöka i takt med tiden vara

Alla tider har despoter styrt med kall hand som har trott att allt går ut på att spela Allan

De kan ju alltid börja dela ut egna pris till dem de finner på sitt vis vara vis åt någon som fångslar olydiga som inte kan hålla sin trut

Kanske inser de själva att det inte skulle se så snyggt ut.

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Rolf Holmberg
Kungsgårdsvägen 85
352 63 Växjö

Sigrid Swärdh
Götgatan 10 A7
61 44 Norrtälje

Lars-Åke Janzon
Dagsverksvägen 29
134 65 Ingarö

Birgitta Jönsson
Eskilsvägen 47
136 43 Handen

Monika Gullvi
Claes-Göran Claesson
Brynjevägen 24
246 34 Löddeköpinge

Henrik Waldenström
Starrängsringen 14
115 50 Stockholm

Olle o Chatrin Strandberg
Åkerbyvägen 124
187 37 Täby

Brita Stenius-Aarniala
Norrsvängen 6 B 37
FIN-00200 Helsingfors
Finland

Peder af Geijerstam
Astrakangatan 15
165 52 Hässelby

Håkan o Helena Gauffin
Spångrumsgatan 9
58725 Linköping

Birgitta Segerström
Skolvägen 3
187 70 Täby

Pippi Engstedt
Helga Lekamens Gränd 5
111 27 Stockholm

Solveig Schmidt
Carl Bergstens gata 68
60378 Norrköping

Göran Burenhult
Ynglingarumsgården 6126
240 40 Tjörnarp

Avlidna medlemmar i SGS

SGS deltar i sorgen efter de avlidna medlemmarna

Anders Lindström, Lidingö och
Gunilla Löfgren, Borlänge.

Till deras minne har föreningen planterat träd i Vi-skogen.

Carpe diem!

Text och bild:

Margareta Jonsson Zelleroth

En dagsutflykt är också en resa. Det blev åtskilliga sådana för mig sommaren 2010. Vädret var alldeles fantastiskt varmt och soligt i Stockholmsstrakten i juli och jag hade skaffat ett periodkort, som gällde 30 dagar, på Waxholmsbåtarna.

Många gånger bestämde jag resmål i sista stund på väg till kajen. Skulle jag välja en lång båtresa med ett kort stopp, eller tvärtom? Skulle jag sikta in mig på en inte tidigare besökt ö eller återbesöka någon favorit? Ville jag handla i gårdsbutik, bada eller vandra? Skulle jag helt enkelt ta första bästa båt eller välja den kortaste kön? Alternativen var många. Egentligen hade målet inte någon stor betydelse. Att sitta på däck och bara titta på när världen passerade revy var så fantastiskt i sig.

En tur minns jag speciellt. Det var nog sommarens svalaste morgon och båten avgick redan klockan 8. Vi var bara två som satt ute på däck. Det var en kille i

Ångfartyget Norrskär i Sandhamn.

Sommar i skarvkolonin.

30-årsåldern och jag. Han såg så förväntansfull ut, som ett barn på julafton. Ögonen tindrade. Jag kunde vara lite guide när vi gled fram, vilket han uppskattade. Vi kom att prata om hur möten med enskilda människor kan påverka ens liv. Det var ett sådant möte som fått honom till Stockholm. Han var amerikan. För ca 10 år sedan deltog han i ett idrottsevenemang med många ungdomar och blev då kompis med en svensk i gänget. De två hade sedan hållit kontakten och träffats regelbundet trots att de oftast bodde långt från varandra i USA. I våras hade svensken, som var proffshockeyspelare i NHL, berättat att han skulle åka hem till Sverige över sommaren och där skulle han fira sin 30-årsdag i föräldrarnas sommarstuga i Stockholms skärgård. ”Kom över till min födelsedag och passa på att titta på Stockholm och skärgården! Det är så fint på sommaren! Du får bo hos mig.”

Ja, där satt han nu, på väg till kompisens. Vågorna skvalpade, solen sken och fåglarna kvitterade när vi stilla gled fram i skärgården. Vi två kom från olika världsdelar, hade olika kön, olika ålder och olika mål för resan, men ett hade vi gemensamt. Vi verkligen njöt av tillvaron just där och just då. Carpe diem!

Höstmötet i Täby 2010

Text och bild: Margareta Jonsson Zelleroth

Så blev det allhelgonahelg i år också och dags för höstmötet, som ägde rum på Best Western Park Hotel i Täby, där det finns en väl fungerande konferensavdelning. Till mötet kom 88 SGS-medlemmar. Den så kallade "Stockholmsmaffian" kände ansvar för att göra ett omväxlande och intressant program och hade i princip fyllt dagarna när det visade sig att även styrelsen ville ha med ett par programpunkter. Allt gick självklart att ordna och efter det var det riktigt tajt i agendan. Naturligtvis handlade allt i programmet om resor i olika former precis som det skall vara i vår förening. Det handlade om kultur, djur och natur, om gjorda resor och resor under planering. När, var, vart och hur? Och så det mest fantastiska av allt...passion! Alla föredragshållare tycktes verkligen brinna för sitt ämne.

Efter att Anders Gezelius i egenskap av ordförande hade hälsat alla välkomna och resemästaren Lotta Borgiel fått säga några ord om kommande resor startade det gedigna programmet.

Birgitta Segerström från Täby hembygdsförening hälsade oss välkomna till Täby kommun och tog med oss på en resa i tiden avseende Täbys utveckling, men hon fick på grund av tidsbrist begränsa sig till de senaste 1000 åren. Vi fick veta att det finns intressanta gravfynd och runstenar i kommunen och att kyrkan med gamla målningar av bl a Albertus Pictor är väl värd ett besök. Bland gravfynden fanns kvarlevorna av vikingakvinnan Estrid, som för sin tid var en berest person. Hon gjorde på 1000-talet en pilgrimsresa till Benediktinerklostret i Reichenau i södra Tyskland.

Henrik Waldenström, som arbetar för WWF, berättade om Nationalstadsparkens tillkomst och dess nuvarande omfattning, och vi fick se många vackra

bilder från området. Han värnar verkligen om områdets djur och natur och han är övertygad om att sådana rekreationsområden är livsnödvändiga för välbefinnandet och hälsan hos storstadsmänniskor som bor i lägenhet. Vi förstod att politiker och andra beslutsfattare inte alltid delar den uppfattningen.

Att planera resor, att se framåt, att få resmålet presenterat, det väcker intresse. Jörgen Fredriksson, Världens Resor, entusiastisk asienkännare och reseplanerare, visade fantastiska bilder från Nord- och Sydkorea och den specialresa han har lagt upp för oss SGS-medlemmar. Resan går i april 2011. Många är redan anmälda, men nog blev några fler intresserade?

Lotta Borgiel planerar en SGS-resa till Trobianderna och för att ge oss lite kött på benen om vad som väntar där berättade professor Göran Burenhult om sina etnoarkeologiska expeditioner i den delen av världen. Han berättade om hela forskningsprojektet, där Trobianderna var en del. Där råder en helt annan kultur och andra värderingar, en ännu levande stenålder med lyckliga människor, som inte har behov av förändringar. Det var en synnerligen intressant presentation av en levande stenålderskultur.

Pippi Engstedt, författare och fotograf, berättade om och visade bilder från platser som hennes böcker handlar om. Pippis passion är vackra, personliga och originella övernattningsplatser, främst inom Sveriges gränser. Hon berättade om vandrarhem belägna vid

vatten, om fyrar/fyrbostäder längs vår kust och om kloster. Vid bokning av klosterboende skall man vara uppmärksam. Ett av klostren tar bara emot par eller män, detta efter att ett antal kvinnliga gäster blivit störförälskade i någon av munkarna. De tre boendevarianterna ger mer både vad gäller vackra vyer och möten med människor än ett standardhotellrum på Storgatan i en stad. Det finns upplevelser runt hörnet! Man behöver inte åka jorden runt!

Gjorda resor är också ett återkommande ämne på våra träffar. Gunilla Broberg berättade engagerat och visade bilder från en SGS-resa till Färöarna. Disigt och grått många dagar, men landskapet var fascinerande, imponerande och ödsligt, långt från storstadsstress. Stillheten fanns där. Färgklickarna poppade upp med jämna mellanrum. En strandskata med sin röda näbb, en knallgul kabbeleka eller ett blått innertak i en kyrka. Fågelskådningen hade visst blivit lite rumphuggen på grund av dimman och när en flock sulor skulle ha syntts kom istället en SGS-resenär i färgglatt regnställ fram ur diset. (Läs Gunillas eget reportage i Biefing nr 77).

Peder af Geijerstam, en ung, frisk fläkt och en entusiastisk resenär per cykel, berättade med humor, glädje och värme om sina två långresor. För några år sedan cyklade han från Stockholm till Kapstaden tillsammans med en kvinnlig resekompis som han fick tag på via Internet. I Afrika gick resan längs västkusten. Resan tog drygt ett år. Det gjorde också den andra resan, som han

gjorde helt ensam och då trampade han från Stockholm till Peking. Kyla, värme, regn, snö, cykelreparationer, visumansökningar, bergspass och öken var återkommande ingredienser som aldrig hindrade Peder från att trampa vidare på någon av resorna. Det viktigaste med resandet för honom var hela tiden mötet med människor. Det underlättar om man kommer ensam på cykel. Då ser man mycket och man syns. Peder berättade om många intressanta möten, om generositet och värme människor emellan, om måltider och övernattningar, om gemenskap och informationsutbyte, särskilt i glesbefolkade områden. Man behöver inte vara urstark för att cykla så långt, enligt Peder, bara intresset och passionen finns och en nyfikenhet

på vad den nya dagen kan föra med sig för spännande händelser. Ett möte med en flicka i Iran fick synnerligen positiva konsekvenser för honom. Hon är numera hans fru. Konklusion: Det är aldrig fel att vara ute och cykla!

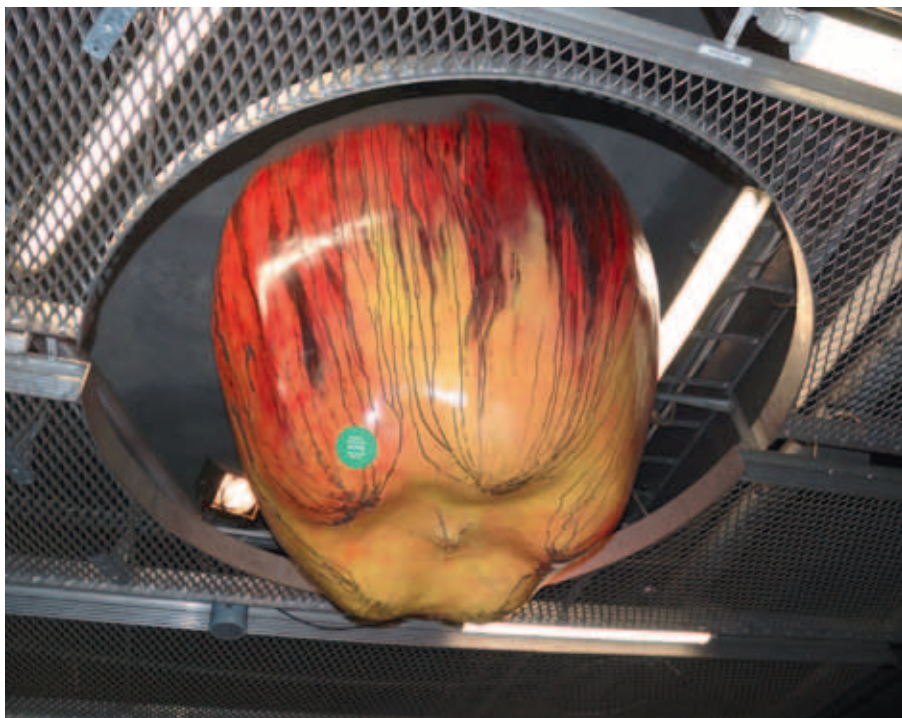
Hur mycket blåst klarar en fluga? Jourhavande biolog vid Naturhistoriska Riksmuseet, Lars-Åke Janzon, berättade om sin vardag och de frågor han får. Vartenda ord var intressant. Vilket säreget jobb! Barn frågar ofta impulsivt och rakt på! Hur många kottar äter en ekorre per dag? Varför går inte en potatis? Hur många taggar har en igelkott? Avdelningen onödigt vetande är alltid lite spännande, eller hur? Lars-Åke gav oss också en seriös lektion om alla arter av ormar

Utvärdering SGS höstträff i Täby 2010

Täby Park Hotell		(1 sämst - 5 bäst)					Betyg	
		1	2	3	4	5	Antal	Snitt
Rummen		0	1	11	24	19	55	4,1
Maten		1	2	17	33	15	68	3,9
Möteslokalen		1	1	7	47	12	68	4,0
Programmet								
		1	2	3	4	5		
Föredragen	lördag	0	1	8	33	28	70	4,3
	söndag	0	0	4	33	33	70	4,4
Utflykten		0	1	8	22	31	62	4,3
Helhetsintryck		0	1	7	39	23	70	4,2

i vårt land (alla är fridlysta!). Många vuxna som ringer till jouren har frågor om ovälkomna djur hemma och han berättade därför också om skalbaggar, larver, sniglar och spindlar. De som ringer till jouren beskriver nästan alltid monsterexemplar av djur som finns i lägenheten, huset eller trädgården! Oftast klara överdrifter naturligtvis. Vi fick veta att Sveriges minsta spindel är bara 2,5 mm lång och finns endast på Kungsträdgårdens tunnelbanestation. (Lars-Åke är en otroligt populär person i Stockholmsregionen och har under flera år fått utmärkelsen "Årets linslus" på sin arbetsplats, eftersom han är en följetong i regionala radio- och TV-sändningar. Skribentens anm.)

Mötets kulturella, regionala inslag var konståkning utan skridskor. Förhoppningsvis avskräckte formuleringen i programmet ingen från att komma till Täby. Det var inte fråga om poängbedömd konståkning på is. Nej, aktiviteten bestod av en konstrunda på några utvalda tunnelbanestationer i Stockholm med erfarna guider som presenterade konstverken på stationerna. Det finns mycket vacker och intressant konst att beskåda på Stockholms nu sammanlagt 100 tunnelbanestationer, av vilka vi hann med fem. Någon spindel såg vi dock inte! Åter ett konstaterande. Kultur och upplevelser finns på nära håll!

Newton's äpple av konstnären Lennart Mörk, Tekniska Högskolans tunnelbanestation

St Lucia

Text och bild: Ing-Marie Henningsson

Nej, det här har inget med vita klänningar och tända ljus att göra! Utan så heter en liten stad på Sydafrikas ostkust. När jag erbjöds att låna en lägenhet där (Tack Ralf!), gällde det att ta tillfället i akt. Först, ragga reskompis. Det var nu inte så svårt. Lena Hult, (SGS:are) som jag träffade på resa i Nepal, nappade direkt.

Med Lena i Nyköping och jag i Helsingborg, planerade vi våra två veckor genom sms och mail. Vi hade plan A, B och C för utresan. Vi skulle mötas på Heathrow. A på ankomst-terminalen, B på avgångsterminalen. C var på slutflygplatsen, Richard's Bay, i Sydafrika. Plan C fick användas! Arlanda fixade inte att skicka iväg Lena i tid. Hon fick övernatta i London medan jag fortsatte, hämtade ut bilen och körde de 8 milen till St Lucia. Vänstertrafik gick väl an (jag tog ju körkort på den sidan en gång...) men att växla med vänster hand och dessutom försöka läsa karta krävde koncentration! Dagen därpå

fick jag köra tillbaka för att hämta upp Lena, ett dygn försenad.

St Lucia visade sig vara en liten mysig idyll, där polisen stod och vaktade vid bron. Den hade en huvudgata och så några tvärgator, ungefär. Det kändes lugnt och tryggt att vandra omkring, även när mörkret fallit. Lägenheten låg i ett trevligt komplex. Den hade en underbar balkong, som gjord för tidiga frukostar och sena glas vin. 50 m från huset rann en flod. Där fanns det flodhästar och krokodiler. Ibland förrirrade de sig in i trädgården. Fladdermöss bodde under taket, apor klättrade omkring och i trädgården sökte mungos något ätbart. Indiska Oceanen låg ett stenkast bort. Det var något svårbadat, då vågorna gick höga och strömmarna var starka. Men man kunde ju stå still och låta sig bli översköjld!

Hela området har av UNESCO förklarats ingå i vårt världsarv. Floden rinner ut i havet där och gör området speciellt. Det är våtmarker med såväl salt som sött vatten, savanner och skogar. Kusten är kantad med höga sanddynor och med en bred sandstrand som sträcker sig hela vägen upp till Moçambique.

Våra grannar.

Området har flera naturreservat där man kan köra på egen hand, eller köpa in sig på turer. Vi gjorde bådadera. Att åka på en safaritur, i mörker, i åska och hållregn var speciellt! Vi kände lukten av djur, såg spår och ibland ögon som reflekterades av lampornas sken. Så värst många djur såg vi inte just då. Otur med vädret? - Egentligen inte. När vi kom var det extremt torrt. Det var stor vattenbrist i hela området. Vi fick vatten i kranen mellan 6-8 på morgonen och en kort stund på kvällen. Det blev snabba avrivningar i kallt vatten! Efter dessa magnifika åskregn som vi fick två nätter, fanns det vatten igen.

Att det kunde bli varmt fick vi också uppleva. På en annan safaritur var det + 42 i skuggan. I fartvinden kändes det som vi satt i en hårtork! Men mycket djur fanns det att se. De stora, som bufflar, noshörningar, lejon, elefanter. De mindre, som hyenor, zebbor, giraffer och ett antal olika antiloper. För att inte nämna alla fåglar! Mer än 500 arter i området. Området är alltså ett eldorado för en naturintresserad! Vi gjorde många turer på egen hand. Att ta sig fram så bland djuren, ibland med vår hyrbil på smala grusvägar, kan också bli ett äventyr. Vi blev anfallna av en elefant (visserligen en skenattack, men ändå)! Noshörningarna bredvid bilen- satte fart mot oss (eller var det mot bättre bete)? Och de där krokodilerna - visst tittade de på oss med lystna blickar (innan de dök)? Nog var det en flodhäst som smög på oss i vassen (eller en pupurhöna)? Så här års passerar också valar på sin färd ner mot Antarktis. Vi passade förstås på. Ut i en öppen liten katama-

ran på ett stort hav! Det gungade. Vi klamrade oss krampaktigt fast under de två timmarna färden varade. Trots förstärkta regnkläder blev vi genomblöta. Men vad gjorde det! Vattnet var varmt och valarna fanns där! Vi kom riktigt nära en knölvalshona med kalv och eskorterande hanne. De var så nära att jag tyckte jag kunde klappa dem. De har en imponerande längd av 15 m, dvs sex elefanter på rad, och vi fick t o m höra deras sång. Häftigt!!! Det var inte långt till Swaziland. Vår ursprungliga plan innefattade ett par övernattningsnätter där. Men vi hade sett ett TV-program om lömska svarta mambor som gömde sig i sockerrörsfälten och också tog sig in i husen. Tveksamt om vi ville bo där. Vi hade redan delat rum med en mus på ett annat ställe. Det gick väl an. Dödligt giftiga ormar är en annan sak. Min idé, att vi skulle åka till Swaziland för att äta lunch, var tillräckligt befängd för att Lena skulle nappa! Sockerrörsfälten, och de var stora och många, tittade vi på genom uppvevade bilrutor. Landet är säkert värt ett längre besök, men det fanns så mycket som vi ville göra kring St Lucia, så denna gång blev det bara tid för ett endagsbesök. Kulturen i området har vi också sparat till en annan gång. De zulubyar som låg i närheten var så turistiska att vi valde att umgås med våra grannar, flodhästarna och krokodilerna, i stället.

Lena är duktig fotograf och bildbehandlare så bilder från vår resa finns på hennes blogg: [www.vardagettavenyr.blogspot.com](http://www vardagettavenyr.blogspot.com) (titta på oktober månad också).

Kia Orana, välkommen!

Det kändes mycket behagligt för mig att höra de orden igen efter bortåt tio år. Vi, dvs. Hustrun och jag, hade just landat på Rarotonga, den största av öarna i Cook Islands, närmare bestämt på huvudstaden Avaruas flygplats. Det var mitt i natten och vi hade fått den obligatoriska väldoftande blomsterkransen runt halsen. Närmast tidigare destination var Wellington och innan dess Adelaide i S. Australia där vi varit ute på River Murray på en större husbåt i tio dagar i vildmarken och njutit av australiensisk gästfrihet när den är som allra bäst. Ett pikanteri var att vi startat i Australien lördag förmiddag och flugit hela dagen men nu var det tidig lördag morgon eftersom datumlinjen passerats under dagen.

Hustrun hade insisterat på att vi skulle besöka Cook Islands på vägen hem efter tre veckor i Australien ”för att runda av” och nu var vi framme. Jag hade påpekat att ön är ganska liten och att man lätt körde runt på en dryg halvtimme om man har bråttom och på fyrtio minuter om man tar det mer varligt, men detta argument bet inte, dit skulle vi.

Söderhavet är Söderhavet och man kan undvika turism fortfarande på sina håll och ett sådant håll är just Rarotonga. Sömnigt och avslappat och mycket glest mellan ”hålligångplejsen” dessbättre. Vi hade åtta förträffliga dagar där. Visst regnade det varje dag men bara tjugo minuter eller så. Sedan var det vackert igen varför den hyrda mycket väl använda lilla cabben passade fint i sammanhanget. Mycket positivt kan sägas om detta land, eller ögrupp om man så vill, som har en frivillig association med Nya Zeeland sedan 1965. Däremot kommer jag inte på något negativt i skrivande stund.

Vi utnyttjade dagarna till att bese inte minst öns inre delar som bjuder på en prunkande tropisk växtlighet med mängder av blommor och blommande träd med för oss både okända och kända namn; hibiskushäckar i full blom, flamträd, mimosa, brödfrukt, bananer, citrusfrukter... allt tycks finnas där så det var bara att njuta. Officiellt finns det bara en väg runt ön men parallellt går det grusvägar som tar en ut i det verkliga livet så att säga. Men man får ta det lugnt för rätt som det är kommer kanske en gris kutande eller några höns, hundar ej att förglömma.

Fågellivet är rikt om än kanske inte så varierat. Sjöfågel som fregatter, sulor och diverse måsar finns förstås; vadare, hägrar av en rad typer, finkar, papegojor och den vackra vita tropikfågeln med sin långa stjärt är exempel på flygande varelser som tjugade våra ögon.

En hula-hulakväll med en hednisk inledning i en gammal gudalund var en intressant upplevelse på många sätt. Några (t.ex. jag) blev utsedda att vara förrättande vid ceremonin i lunden trots brister i maori och det hela kändes tidsenligt värre. Bakgrund och tidigare tro förklarades ingående och det var svårt att frigöra sig från känslan av att invånarna själva nog hade lite tro på det gamla kvar. Efteråt följde en måltid av modernare snitt som i sin tur följdes av hula-hula-dans vars syfte var helt uppenbart som ”hövdingen” påpekade. Det gällde förr att vara så många som möjligt när man skulle försvara sig, kort sagt att få så många barn som möjligt och då helst av mankön. Missionärerna hade infört kläder och annat otyg och förbjudit dansen, men på senare år har man delvis återgått till de gamla sederna och inte sällan slängt i alla fall Bh:n., vilket kan verka inspirerande av och till, inte minst ”av” kanske.

”Where did you learn to dance like this, sir?” frågade mig den unga odalisen och log skämskt medan musiken eggade oss till ytterligare paroxysmer. ”Here, some ten years ago” svarade jag rappt.
Foto: Hustrun. Blixtförbud gällde.

Fornlämningar syntes inte till generellt. Men vem vet vad som döljer sig i den täta vegetationen i bergen? Heyerdahl hittade ju en hel del vid sitt första besök i Söderhavet. Klimatet synes gynna sten och sådant fanns det en del av, dock inte som tempel eller så utan som enklare offerplatser och heliga minnesstenar. Ett undantag noterade vi, nämligen den försvarsanläggning eller forskansning som den lokale kung, som sedermera lät kristna sig, hade byggt uppe i bergen och från vilken han och hans mannar gjorde räder ner bland befolkningen för att stjäla huvuden, kvinnor och andra förnödenheter man ansåg sig behöva för stunden. Vår guide beskrev hans grupp som ett rövargäng och banditer vilket synes vara en adekvat benämning.

Det finns vattenfall och badmöjligheter i bergen

Rarotonga omges av en lagun som avgränsas av ett rev som har få ”inlopp”. Snorkling och dykning är på sina ställen alldeles utmärkta inte minst i dessa inlopp som dock kan vara avsevärt djupa och även synnerligen strömma varför man får se upp ordentligt så man inte dras ut. Men också på tämligen grunt vatten kan man om man är uppmärksam få se både ett och annat som man kanske inte väntat sig. Jag såg vid ett tillfälle tre stora tonfiskar där det bara var 1,5-2 meter djupt! Den medförda under- och övervattenskameran kom då till god användning även om de var lite för nära först för att få plats på bilden... en större muräna visade sig också vid samma tillfälle liksom en stingrocka. Men då stack jag.

Maten är varierad och prisnivån som på N.Z. Butikerna är välförsedda och bor man så man kan laga mat själv blir det förstås mycket gynnsamt ekonomiskt sett. Fisk och skaldjur rekommenderas. Vinerna är i regel från N.Z. eller Australien och kostar som här. Vinbutiker finns i Avarua och är välförsedda. Restauranger finns i alla priskategorier och med ett varierat utbud.

Grillad tonfisk med sesamfrö, mangosalsa och polenta. Lokalt öl. Gott!

Låter det skönt? Det *är* det. Pröva på, det är det värt om man står ut med restiden som är avsevärd. Om man stannar på vägen t.ex. i Kalifornien ena vägen och kanske Australien, Thailand eller Singapore den andra känns det lite bättre. En rundtursbiljett kostar ca SEK 17000, värre är det inte och hotellrum mellan 500-2500 per natt och rum beroende på tycke, preferenser och förhandlingsmodell.

Håkan Bergström

Faktaruta Cook Islands

Cooköarna ligger i södra Stilla havet nordost om Nya Zeeland mellan Franska Polynesian och Fiji. Det finns 15 stora öar utspridda över 2,2 miljoner km² vatten och som indelas i två grupper, den norra och den södra. Den södra gruppen består av nio öar av mestadels vulkaniskt ursprung. Här bor majoriteten av befolkningen. Den norra gruppen är alla korallatoller. Rarotonga är den största och folkrikaste ön med 67 kvadratkilometer och 9 500 invånare. Det är en bördig vulkanö, där det odlas kokosnötter och sydfrukter för export. Även turismen är viktig. Huvudorten Avarua är Cooköarnas huvudstad och är belägen på norra sidan av ön. Cooköarnas parlamentsbyggnader och den internationella flygplatsen är belägna på ön. Cooköarna befolkades för första gången för ungefär 1500 år sedan. Det äldsta arkeologiska fyndet man gjort lär vara en hundskalle som är 2300 år gammal. (Detta skulle innebära att hundarna var där 800 år tidigare eller också var hunden typ Metusalem. Uppgiften är från Google och är en av de ca 441000000 (hic) träffar jag fick på sökordet härförleden.) Den första europeiska upptäckten skedde genom den spanske upptäcktsresanden Álvaro de Mendaña som siktade en av öarna nämligen Pukapuka år 1595. Efter detta finns inga tecken på europeisk närvaro på närmare 150 år innan kapten James Cook "upptäckte" och kartlade några av öarna under sina expeditioner 1773 och 1777. Cook gick iland på en av öarna under sina expeditioner nämligen den obebodda atollen Palmerton. De första européer som siktade den största av Cooköarna, Rarotonga, var mysteristerna på Bounty som seglade genom ögruppen på väg till Pitcairn. James Cook döpte den södra gruppen av öarna till *Hervey Islands* efter en brittisk amiral. Femtio år senare döptes alla öarna om till *Cooköarna* av en rysk kartograf i avsikt att hylla James Cook kan man förmoda. År 1813 kom en engelsk missionär John Williams på fartyget *Endeavour* (som inte skall förväxlas med Cook's fartyg) till öarna men landsteg inte. Den första landstigningen av européer gjordes 1814 av Cumberland. Det blev ett mindre lyckat möte med många dödade på båda sidor. Sedan dröjde det till 1821 innan (nya) missionärer dök upp. Så gick det som det gick, man lyckades övertyga en av de stora hövdingarna som bodde i bergen ovanför nuvarande Avarua att komma ner till kusten och höra *budskapet* och till allmän förvåning, sägs det än i dag, blev han övertygad och övergav hula-huladans och huvudjakt och andra dåtida nöjen till förmån för andra aktiviteter kan man förmoda. (Vi tyckte oss förstå att man i vissa lägen har en viss tillbakagång och då avses inte huvudjakten i första hand.) Invånarantalet är ca 20000 varav 80% är polynesier vartill kommer nyzeeländare och andra senare inflyttade. Språket är engelska och maori. Cooköarna har jämn temperatur året runt och klimatväxlingarna är små. Rarotonga tenderar att vara lite regnigare än de yttre öarna p.g.a. de höga bergen. Regnperioden är december-mars, vilket också är den varmaste tiden med en medeltemperatur på +29°C. De svalaste månaderna är i juni-september med en medeltemperatur på +25°C. Orkansäsongen är mellan november-mars, men svåra stormar är ovanliga och kommer normalt en gång var 20:e år. Att ta sig till Cooköarna gör man enklast med t.ex. Air New Zealand som har dagliga flygningar mellan Rarotonga och Auckland på Nya Zeeland. Turen går från Auckland eller Christchurch till Rarotonga och sen vidare nonstop till Los Angeles. Cooköarnas internationella flygplats är belägen tre kilometer väster om huvudstaden Avarua på Rarotonga. Att ta sig runt mellan de övriga öarna kan man göra med inrikesflyget Air Rarotonga som flyger dagligen eller några gånger i veckan till samtliga öar. Fraktbåtar trafikerar Cooköarnas farvatten och avgår från Avaruas hamn med förnödenheter till de andra öarna några gånger i månaden.

1. Georgien, juli 2010

Hej SGS:are!

Soliga hälsningar från en resa i Azerbajdzjan, Georgien och Armenien.

Mycket intressant, både historiskt och kulturellt. Därtill god mat och dryck.

Och fantastisk natur. Birgitta Klevfeldt

2. Finland, Haapasaari, 2 aug 2010

Är på återbesök på en av öarna jag har med i min bok om Östersjöns okända öar. Här kan man koppla av, helt fri

från bilar, avgaser, buller mm. Alltså en mycket avstressande plats i östra Fin-

ska vikens nationalpark. Hälsningar från Owe Nodmar

3. Österrike, Bad Gastein 16/8 –10

Hej alla SGS:are! Bussresa genom Berlin och Prag innan vi nådde Bad

Gastein, där vi skall vara 1 vecka.

Hälsningar Monika A

4. Estland, Tartu 18.8 2010

Sex SGS-are på äventyr i Lettland,

Ryssland och Estland i Lindströms

tempo. Kalla drycker i fuktvarmt

klimat ger kondens på bord och fat ...

Birgitta, Katrin, Susanne, Lisbeth, Aia,

Pär

5. Tibet,

Hej. Här kommer en hälsning från

Tibet. Vi vill påtala att detta är Potala.

Dag & Margareta

6. Frankrike

En hälsning från en trädgårdsresa i

Normandie med vackra trädgårdar,

god mat och trevligt umgänge i regi av

Rosebud's Tours. Cajsen och Irene

7. Mongoliet och Tibet

Hej SGS! Hälsningar från en häftig och

spännande resa över Mongoliets stäp-

per och vidare 48 timmar med Lhasa-

express till Tibet, med många kloster-

besök och bussresor bland snöklädda

berg. Arrangör var DN och Världens

Resor. Gunnie Aalmo

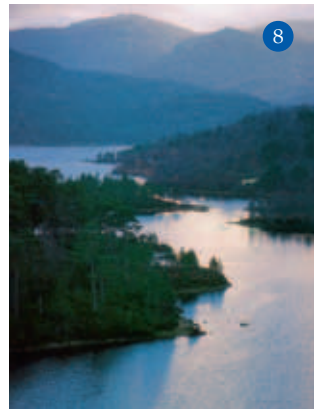
8. Skottland, söndag 5/9

På vandring längs Great Glen way i

Skottland. Storslagen natur, mycket

vatten och fint väder. Hälsningar Eva

och Lars Sandström

**9. Mellan Korsika och Elba,
2010 09 13**

Hej! Vi kryssar runt i Medelhavet i ett underbart väder. Island Sky är en fin båt med jättetrevlig personal. Maten är fantastisk så där får man se upp. Vi besöker intressanta platser som Carcassonne, Aix-en-Provence, Portofaro, Bastia m.fl. I eftermiddag blir det promenad i Portoferrario på Elba. Många hälsningar Kristina B och Ann

10. Italien, Barolo 9 oktober 2010

Vi är på vinvandring i Piemonte. Härligt att vandra genom vinfälten och sedan sätta sig till bords för att njuta av det italienska köket och vinet. Hälsningar Brita o Hans-Erik Sahlin

11. Spanien, Marbella

Befinner mig på rehabresa i Spanien för att få igång mina stela leder. Jag ska träna duktigt så att jag kan hänga med på SGS-aktiviteter framöver. Hälsningar Irene Favre

12. Spanien, Mallorca

Hej kära SGS-vänner! Vi har varit på bröllop här på Mallorca, som verkligen är en trevlig ö att besöka. Dock ej vädersäker så här års. Palma har en fin gammal stadskärna som är lätt att ta sig runt i till fots. Katedralen Sa Sen är mycket pampig. Igår åkte vi spårvagn (inköpt från San Fransisco) från Soller till hamnen vid kusten.

Många hälsningar från Catharina Keller och Gösta Steidler

13. Peru, 10 10 10

Är på en mycket trevlig resa i Peru. Har vandrat 4 dagar på inkaleden, till det fantastiska tempelområdet Machu Picchu. Varit ute på Titikakasjön med sina flytande vassöar. Vi hade tur att se kondorerna lyfta i Colcaravinens uppvindar. 2 veckor på 3500-4000 meters höjd känns. Nu återstår bl.a. att flyga över Nazcalinjerna och båtturen ut till Ballestasöarna. Hälsningar Ann & Sven Barthel

14. USA, oktober 2010

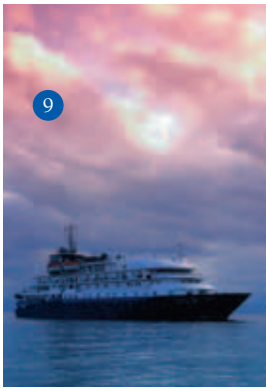
En hälsning till alla SGS:are från det stora landet i väster där vi är på väg till svenskbygderna. Ingrid o Göthe

15. Indonesien, Kuching 20/10 -10

Hälsningar från fem nöjda SGS:are som nu lämnar Borneo för nya äventyr i PNG. Kerstin Eng, Lennart N, Gunilla B, Erica & Anders Wikström

16. Syrien, Hama 2010-10-22

Hej! Vi fortsätter utforskningen av Mellersta Östern (Syrien och Libanon denna gång) med bl.a. bad i Medelhavet och Eufrat, beundra de romerska städerna Baalbele, Palmyra och Apmee, gå vilse i de enorma basarerna i Damaskus och Aleppo (ca 12 km) och besöka moskeer, kyrkor, kloster och vingårdar. Många hälsningar Kristina B och Eric S

Prime Tour Travel Agency
www.belarusprimetour.com
32-24, Karastoyanovoy Str.,220068,
Minsk, Belarus

"Let us offer you an exciting journey to Belarus, so close but still so "far away" European country. Belarus will not leave you indifferent. Our guests will be surprised at every step: meeting spacious and ablaze capital, pretty and cosy towns, intact and tender nature, and, of course, our people! This is the greatest treasure of Belarus! Visiting countryside you will meet kind and open-hearted people who will hospitably and excitedly welcome you as the dearest guests! Come and taste our remarkable national cuisine, listen to traditional songs, see folk dances! You will get to know our ancient culture and history and will strikingly find out that Belarus has much in common with Sweden. Many centuries ago Vikings explored Belarusian lands and settled there. Our first governor was Scandinavian (Rogvolod by name)! Be ready for wonders and discoveries!"

www.belarusprimetour.com

.... ett veckoslut i Minsk, en vecka i kanot längs Vitrysslands floder eller ett besök i Bialowiezaskogen (nationalpark på UNESCOs världsarvslista) eller .... ?

läs gärna Mirka Glaxers artikel i Briefing nr 77 en gång till.

*I november när dagen var kall och trist
och fröjderna icke var stora
kom det ett brev från en snäll botanist
med särtryck om Harstena flora.*

*Då fyllde sig rummet med fågelsång
och skri av måsar och trutar,
och det luktade hö och det luktade tång
kring de röda stugornas knutar.*

*Genom strandskogens ekar med ange-
nämt sus*

*gick en spelande vind över fjärden,
och Majanthemum lyste som tända ljus
i den varma och vackra världen.*

*Blomvassen viskade mjukt i sin vik
och Rumex på skärens hållar,
och strandsvingelns böljor drog som
musik*

*genom sommarens gyllene kvällar.
Violerna blommade, timmarna gick,
Epipactis gick vackert i frö,
tills jag lyfte från Harstena flora min
blick
och såg att vi redan fått snö.*

Alf Henriksson

Resemästarens sidor

På höstträffen presenterades två reseförslag. Dels Sydgrönland med polarguiden och författaren Cecilia Hed Malmström som ledare. Hon var första kvinna på den geografiska sydpolen och har arbetat som borrhjälpare på Antarktis i -58°C. Arrangör Grönlandsresor. Dels Omodalen i Etiopien med fotografen och författaren Anders Ryman. Den resan väckte störst intresse och blir därmed nästa SGS-resa.

Besök SGS hemsida för att se alla aktuella SGS-resor. Här läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör för mer information om resorna.

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Guldkusten

22 december 2010 -
14 januari 2011
4 februari 2011-
27 februari 2011
Fullbokade!

Nordkorea

10 – 17 april 2011
(10 -24 april inkl
Sydkorea)
Boka!

Omodalen – Etiopien

28 oktober–
11 november 2011
Beställ program!
Lottning 15-16
jan 2011.

Trobrianderna

Ca 3 veckor runt
november 2011
Beställ program!
Lottning 15-16
jan 2011.

GULDKUSTEN

En fullspäckad resa genom GHANA, TOGO och BENIN med mycket folkliv, marknader, voodoo, musik, historia och natur.

Vinterns resor är fullteknade, men eftersom det var många som inte kom med planerar Magnus Andersson att upprepa resan även nästa vinter. Det programmet blir klart så fort vi utvärderat resultatet av denna säsong's resor.

Du som var med på årets lottdragning, men inte kom med har förtur på nästa säsong's resor. Var du inte med i årets utlottning, har du ändå chans att följa med nästa år. Anmäl ditt intresse!

Nästa års datum är ännu ej fastställda, men denna vinter gäller:

22 december 2010 - 14 januari 2011, (24 dagar), ca 48 000 kronor

4 februari 2011 - 27 februari 2011 (24 dagar), ca 46 000 kronor

Information: Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, e-post info@granslosaresor.se

NORDKOREA KIM IL-SUNGS FÖDELSEDAG med möjlig påbyggnadsvecka i Sydkorea 10 – 17 april 2011 / 10 -24 april 2011

Följ med Jörgen Fredriksson, asienkännare och delägare i Världens Resor, på en resa till Nordkorea, det kalla krigets sista utpost och världens idag mest slutna stat. Vi kommer hit när Kim Il-sung, Den Store Ledarens, födelsedag firas med stort skådespel och tusentals koreaner i färggranna kläder dansar på Kim Il-sungs torg.

Vi börjar i Pyongyang och ser de otaliga hyllningarna till Kim Il-sung och den nuvarande ledaren Kim Jong-Il. Det är inte ofta vi får tillåtelse att möta vanligt folk, men när vi besöker stadens nöjesparker, åker tunnelbana och gör ett besök på Barnpalatset så får vi sakta men säkert fram en tydligare bild av Nordkorea. Besök på muséet för amerikanska krigsövergrepp samt besök vid DMZ ger oss en bild av hur Nordkoreas alldeles egna syn på omvärlden ser ut. I den gamla huvudstaden Kaesong besöker vi gamla konungagravar, ett vackert Konfucius-tempel och bor i traditionell stil i den gamla delen av staden.

Vi erbjuder också ett påbyggnadspaket med färdledare under en vecka i Sydkorea. Vi börjar i ett Seoul som på senare år har restaurerat sin äldsta stadsdel

Bukchon och satsat hårt på att bygga upp en ny stad där modern design och hållbar utveckling satts i centrum. Det är till stora delar en ny huvudstad som vuxit fram. Från Seoul flyger vi till vulkanön Jeju. Med sina vajande palmträd och vita stränder har ön ofta framställts som ett koreanskt Hawaii. Vi ser några av öns 360 vulkankrattrar och går i världens längsta lava-

tunnel. Vi avslutar i den vackra staden Busan där gigantiska skyskrapor reser sig längs den vackra och kraftigt kuperade kustremsan. Vi lovar en oerhört tankeväckande resa.

Resans pris: Nordkorea 23 700 kr (8 dagar), Nord- & Sydkorea (15 dagar) 34 700 kr. OBS! Nytt pris.

Tid: 10 - 17 april 2011, 10 - 24 april 2011 inkl Sydkorea.

Bokning: Världens Resor, tel 08-669 55 25, e-post jorgen@varldensresor.se

Omodalen – Etiopien långt bortom allfarvägarna

Följ med på en resa till Omodalen i Etiopien, ett Afrika där tiden på många sätt har stått stilla. Detta är en region befolkad av en närmast osannolik mängd etniska grupper. Bland annat besöker vi hamarfolket, berömt för det spektakulära tjurhoppet, en ceremoni då den unge mannen springer över ryggar på en rad uppställda tjurar, allt för att bli giftasvuxen. Under perioden september – november är det högsäsong för denna ceremoni, så våra chanser att här få uppleva den på plats, är mycket goda. För övrigt besöker vi olika familjer i deras hem och får tillsammans med dem uppleva både vardag och fest. Vi deltar i gemenskapen i hyddorna, ser hur man tar hand om sin älskade boskap, utför sina hantverk, och mycket, mycket annat. Andra grupper som vi tillbringar tid med är Dassanich, som bor allra längst ner mot Turkanasjön, på gränsen mot Kenya, samt de fantastiskt utsmyckade Mursi som lever längre norrut utefter Omofloden. På resan färdas vi genom Etiopiens storslagna landskap på något som närmast kan liknas vid en expedition genom områden som få västerlänningar har fått förmånen att besöka.

Foto: Anders Ryman

Resan

Vi reser med fyrhjulsdrivna safaribilar och slår läger på olika platser utefter resrutten. Det finns två alternativa rutter beroende på om den nya bron över Omodalen blir färdig i tid eller inte. Om den blir det, vilket vi hoppas, fortsätter vi över floden och reser på den västra sidan av floden tillbaka norrut. På den västra sidan finns många andra etniska grupper, bland annat Surma som vid tiden för vårt besök håller storslagna rituella käppstrider. På den sidan av floden finns det också mycket vilt. Skulle bron inte vara färdig håller vi oss kvar på den östra sidan men följer en annan rutt tillbaka norrut i stället. Detta är en expeditivliknande resa och programmet anpassas till de lokala förutsättningarna efterhand på ruten, allt för att få ut mesta möjliga av de rådande förutsättningarna.

Anders Ryman

Reseledare är Anders Ryman, fotograf och författare som under arbetet med sitt prisbelönta projekt, boken *Livets steg*, bland annat dokumenterade tjurhoppet hos hamarfolket. Med på resan och lokal arrangör är Håkan Pohlstrand, upp vuxen i Etiopien och expert på dess djurliv. Håkan har mångårig erfarenhet av att organisera safaris in i denna oerhört spännande del av Etiopien.

Datum: 15 dagar, 28 okt-11 nov 2011

Deltagarantal: min 10 - max 11

Pris: 39 800 kr

Programbeställning, mer info och anmälan till lottning: Äventyrsresor, Anne tel 08-556 069 16, e-post anne@aventyrresor.se

Utlottning av platser sker helgen den 15-16 januari 2011.

TROBRIANDERNA – Kärlekens öar

Ca 3 veckor runt november 2011 under ledning av Anders Källgård

Trobrianderna tillhör Papua Nya Guinea i Melanesien, men människorna bär tydliga drag av polynesier. På öarna finns också lämningar från stentempel som påminner om dem man hittar i Polynesien. Här är också ett av världens rikaste vatten. Korallreven och atollerna är ett eldorado för snorklare och dykare!

Trobrianderna blev kända genom antropologen Bronislaw Malinowskis bok, *The Argonauts of the Western Pacific*. Boken blev en av de mest kända och inflytelserika böckerna inom antropologi. Det är förstäeligt att trobriandbornas anmärkningsvärt fria sexualliv kommit att prägla mycket av den uppmärksamhet som Malinowskis fältarbete väckte. Men det mycket speciella förhållandet mellan könen är bara en del av ett unikt samhällssystem som ännu idag är i det närmaste lika oförstört och opåverkat som när Malinowski var där.

Vår resa

Vi flyger till Alotau på Papua Nya Guinea. Härifrån utgår vår kryssning. Vi har chartrat en båt som har plats för 11 SGS-are plus vår färdledare. Under 11 dagar ska vi utforska öarna i och omkring Trobrianderna. Tack vare att vi har vår egen båt kan vi ta oss till öar och byar som sällan besöks. Vi bor ombord och gör dagsutflykter i land. Vi kommer bland annat att besöka begravningsgrotterna Selai och Bodou som professor Göran Burenhult studerat, promenera genom djungeln till byarna Labai och Mwatawa där vi tas emot av byborna. På södra sidan av ön Kiriwina är spåren av handeln i kulacirkeln tydliga och vi gör ett strandhugg där för att träffa några av dem som ingår i handelsrutten.

Preliminär tid: 3 veckor runt november 2011. Den som vill kan förlänga resan.

Budgeterat pris: 60 000 kr + flyg ca 20 000 kr

Antal deltagare: 11 SGS-are

Färdledare: Anders Källgård som ledde resan till Pitcairn och som berikat våra SGS-träffar med föredrag från olika öar i världen.

Programbeställning, mer info och anmälan till lottning: Gränslösa Resor, tel 0151-209 00, e-post info@granslosaresor.se

Utlottning av platser sker helgen den 15-16 januari 2011.

Mina bästa souvenirer från Uzbekistan vållade problem vid hemresan.

Text: Ulla Lidström

Jag köper numera helst souvenirer som jag kan använda i vardagen. På torget i Samarkand hittade jag en vacker sopslev. I Bukhara fyndade jag en vägggljusstake i form av två lejonhuvuden sammankopplade med kedjor (jättetung och mer "camp" än vacker). Allt packades i en svart sopsäck och lades i resväskan. Vid utresan från Tashkent genomlystes min väska och snabbt tillkallades icke mindre än sju uniformsklädda herrar i pampiga skärmässor. De gestikulerade och pekade på röntgenbilden - även jag såg då att mina marknadsfynd såg ut som ett avancerat skjutvapen. Jag blev ombedd att låsa upp väskan. Alla flygpassagerare fick förflytta sig på behörigt avstånd från mig, väskan och tullpolisen. Mycket försiktigt plockades sopsäcken upp och ännu försiktigare stack en modig tullare in händerna och drog fram min sopslev. Än idag minns jag ansiktsuttrycken på de uniformsklädda. Och jag blir glad varje gång jag använder slevan.

**Följ med på
EXPEDITION GORILLA -**

under den enda tid på året, då du samtidigt kan uppleva den fantastiska gnuvandringen kring Marafloden i Kenya och besöka bergsgorillorna i Rwanda.

Vi besöker bland annat: Sweetwaters schimpanser, Nakurus flamgingos och noshörningar, Masai Maras miljoner gnuer med predatorer i mängd, Akageraparken samt sist men inte minst bergsgorillorna vid Virunga-vulkanerna i Rwanda. Dessutom mycket, mycket mer av natur och kultur.

Res med arrangören som prioriterar minimal gruppstorlek för maximalt utbyte.

Max fem platser per resa.

Avresor preliminärt - den 19/8 2011 och den 1/8 2012

**All info finns på www.gorillaresor.tk eller ring 016-121918 alt 0705-121918,
Rolf Agnestrand.**

På besök i gränslandet mellan Sörmland och Västmanland

Minns i november den sköna sept..., nej augusti var det Jag badade i Mälarens västligaste vik och vattnet var så varmt så jag tyckte det var okey att blöta ner magen; lite grann i alla fall.

Jag låg på gräsmattan i Granskogen och tittade på ”Världens längsta mobila konstutställning”, 4 mil med 108 konstnärer och 314 konstverk. Det påstår arrangörerna, jag orkade inte räkna. Utställningen pågick tre dagar i augusti på Kalklinbanan – som går från Forsby (söder om Hjälmaren) till Köping. Precis som ni i SGS har de en hemsida www.kalklinbanan.se om du vill veta mer om linbanan.

PS. 2010-10-10 fyllde jag 10 år.

SGSs lilla språkskola

HEJ	TACK	ADJÖ	
HALLO	DANKE	AUF WIEDERSEHEN	tyska
MOIN	SCHÖÖNDANK	ADJÛS	plattyska
GRÛEZI	MERCI	OF WIDERLUEGE	schweizertyska

B

Ans: SGS, C/O Ely Mattsson,
Stickerbacken 8, 150 23 Enghorna

*God Jul och Gott Nytt År
tillönskas alla Briefings läsare*

